

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Francosko brodovje v Kronstadtu.

Kakor so se obračale pred malo dnevi oči evropskih diplomatov in časnikarjev v London, kjer so se vršile hrupne slavnosti na čast posetu nemškega cesarja Viljema, tako se godi zdaj v Kronstadtu. Pripisovala se je velika politiska važnost posetu nemškega cesarja, bolj vročkrvni politiki hoteli so celo vedeti, da je Angleška že kar pridobljena za trojno zvezo, katera bi z istinitim pristopom Anglije in nje mogočnega brodovja pridobila neizmerno veliko. A pokazalo se je kmalu, da hladni sinovi Albiona nikakor neso tako nagli, da uspeh potovanja nikakor ni tako gotov in sijajen, kakor bi to bili radi imeli v prvem hipu nemški listi, ki so se že zibali v najfantastičnejših nadah. Govorili smo o tem že obširneje, zato nam ne preostaja ničesar več dodati. Stvar je po večjem taka, kakor smo jo razložili, naj trdijo nemški listi karkoli jim drago.

Dogodki, ki so se vršili te dni v Kronstadtu, imajo svetovno-važen pomen. Če so danes obrnjene vse oči na močno rusko trdnjavo, kjer sta se bratila ne samo mornarstvo francosko in rusko, nego tako rekoč narod ruski in francoski, je to povsem naravno. Trudili so se sicer nekateri listi, mej njimi posebno nemški in tudi nekateri angleški, da poset francoskega brodovja nema tolikega pomena, da se od oficijelne strani ruske niti ne želi, da bi imel značaj politične manifestacije. Neki angleški list trdil je celo, da car francoskih častnikov ne bode vsprejel. Ko pa se je proglasil oficijelni program slavnosti, katerega smo prijavili tudi mi, morali so utihniti vsi ti glasovi. Ta program je tako jasan, da mu ni treba nobenega oficijoznega komentara. Položaj se je zopet nekoliko razjasnil, približanje Francoske in Rusije storilo je zopet važen korak naprej in dnevi Kronstadtski utegnejo postati jako znameniti.

Kar je dozdej se kazalo v nekako meglenih, nejasnih obrisih, to dobiva od dne do dne jasneje lice, vedno bolje se kaže, da mej Rusijo in Francosko se plete vez, katera navzlic veliki različnosti vladne oblike vendar utegne združiti obe državi, ker je toliko in tako vitalnih skupnih interesov v vna-ji politiki, ki ju silita v skupno postopanje. Najbolje seveda bode čutila v prvi vrsti to Nemčija,

katera si prizadeva na vse mogoče načine zavarovati se na vse strani.

Le strah pred Francosko, kateri bi se utegnili pridružiti Rusija in tako spraviti Nemčijo mej dva ognja, kakor je ona spravila Avstrijo l. 1859., rodil je zvezo njeno z Avstro-Ogersko, kateri se je pozneje pridružila tudi Italija. A Nemčija se tudi v tej zvezi še ne čuti dovolj varno in močno, začela je raztezati svoje mreže tudi po družih državah, kakor to dokazujejo vedna potovanja nemškega cesarja, posebno njegovo zadnje potovanje v London, da pridobi Angleško za trojno zvezo.

Do zadnjega časa prizadevala si je Nemčija na vse mogoče načine ohraniti si prijateljstvo Rusije, na katero sta toliko važnost pokladala pokojni stari cesar Viljem in pa Bismarck. A zaman je bilo dvakratno potovanje cesarja Viljema v Peterburg, razmere mej Rusijo postajale so od dne do dne hladneje in zadnji dnevi Kronstadtski utegnejo zadeti kakor mrzel curek že itak prav slabo tleče staro prijateljstvo mej Nemčijo in Rusijo.

Radovedni smo, kako se bode izražalo o tem severnonemško časopisje. Gotovo je, da z dogodki Kronstadtskimi zgineva s političnega obzorja stoletno debelo prijateljstvo mej Rusijo in Prusko-Nemško, kake bodo pa posledice temu, to je zdaj težko povedati. Da si je Nemčija bila zvesta velicega pomena tega kritičnega momenta, dokaz temu, da je skušala odvrniti ga, kar je bilo le v njeni moči. Danes skoraj se sme reči, da prijateljstvo Rusije in Nemčije bilo je pokopano v Kronstadtu, kjer so se tako sijajno slavili francoski gostje.

Vsa prizadevanja starega Bismarcka, dokler je imel še vso moč v svoji roki, neso pripomogla dosti, da bi se ogrele vedno hladneje postajajoče razmere mej obema državama, katere je družilo staro prijateljstvo njih vladarskih hiš. Rusija ostala je navzlic vsem laskavim vabilom v svoji prostovoljni osamljenosti in si pridržala prosto roko na vse strani. Tudi pozneje, ko je nastala zarad Bolgarije napetost mej Avstro-Ogersko in Rusijo, neso se spremenili odnošaji proti Nemški in Bismarck šel je v neprosto voljni pokoj, ne da bi bil dosegel svoj namen. Nadomestoval ga je mladi nemški cesar sam, a tudi on ni dosegel dosti več, akopram je potoval dvakrat v Peterburg.

Tolažili so se vendar v Nemčiji s tem, da, akopram razmere mej Nemčijo in mej Rusijo neso več hotele postati intimne, kakor so bile prejšnje čase, vendar to ne bode imelo nikakoršnih koristij za Francosko. Bismarck vedel je stvar tako zasuskati, da prijateljstvo mej Rusijo in Francijo ni storilo znatnega napredka, vsaj kakor se je kazalo pred svetom.

Pač pa se ni dalo prikrivati, da je na tihem to prijateljstvo se razvijalo vedno bolj in bolj, vendar sta bila zadovoljna Bismarck in pa Nemčija, da je to prijateljstvo bilo le nekako bolj akademično in ni imelo trdnjeje diplomatske oblike. Cesar Viljem s svojo nervozno politiko sme si šteti to v svojo zaslugo, da je neizmerno pošpešil razvoj tega perečega uprašanja, da se je dognala stvar tako daleč, da se je dovršilo formalno in slovesno priznanje rusko-francoske alijance interesov. Kaj tacega se v Berlinu ni pričakovalo, akopram je bilo vsemu svetu znano, da se bode to zgodilo prej ali slej.

Po udeležbi oficijelnih ruskih krogov pri slavnostih v Kronstadtu ni več dvomiti o veliki važnosti, katero je pripisovati tem slavnostim. V Nemcih se morda tudi še zdaj ne bode imelo moralicnega poguma priznati politično važnost tega dogodka, specijelno za Nemčijo. Spremenil se je temeljito položaj, kateri je bil dosedaj mej Nemčijo, Rusijo in Francijo. Nemčija zgubila je mogočno zaslombo, na katero se je opirala stoletja, po kateri je dosegla nečuvane uspehe svoje na bojnem polji, ker se je vedela varno. Stoletno prijateljstvo Prusko-Nemške in Ruske potopilo se je morda za vekomaj v valovih morskih pri Kronstadtu mej gromenjem topov francoskih in ruskih, naznanjujočih, da se pričinja nova doba v konstelaciji evropskih velesil, da Francoska ne stoji več osamljena, da velika severna država izraža tudi oficijelno svoje prijateljstvo z republiko Francosko. V tem baš tiči veliki pomen slavnosti Kronstadtskih, o katerih smo že govorili in bodemo še govorili na drugem mestu.

Gotovo je, da ima poset francoskega brodovja in način, kako je bilo vsprejeto neizmerno veliko važnost, naj si tudi skušajo zanikati jo nekateri organi javnega mnenja.

LISTEK.

Igrača.

(Novela E. Krasilnikov, prevel Vojskar.)

I.

— Ste li slišali, da se je Čuvašev ustrelil . . .
— Da, da, res! Popolnoma neverojetna novica! Nameraval sem iti pozdravit ga, a treba bode iti k pogrebu.
— Kar neverojetno! Pomislite: videl sem ga predvčerašnjim, tri in dvajsetega, a kar čudil sem se: bil je tako vesel, da sem ga celo uprašal, mu ni li kdo že prej povedal, da gotovo priigra l. januarja dvesto tisoč. Peter se je zasmejal in odgovoril: „še boljše nego to“, in glej: drugi dan — kroglo v glavo.
— A kdo vé, morda je imenoval to boljše.
— Kaj še, ni mogoče! Uzrokov ni bilo nikakih — le zmešal se je.
— Pravijo, da je prišla madame Čuvašev akoro ob pamet — tako je ljubila Petra.
— Je li res, da je nameraval oženiti se?

— Popolnoma res — s Hazarovo. Ona je neka daljna sorodnica Čuvaševih.

— Pojdite no — a meni so rekli, da se je ustrelil Peter radi ljubezni.

— Radi katere pa?

— Ne prezirajte tega kar tako . . . saj veste: Cherchez la femme. Lahko je možno, da je bilo tudi tu kaj enakega.

— V vsakem slučaju je ravnal brezpametno. Je li na svetu le jedna ženska, radi katere bi se moral ustreliti mlad človek v njegovem položnji, in še na tako neslan, nepriličen način.

— Kako pa?

— Prosim: gosti so jeli shajati se k njim na božičnico, in hkratu tak skandal — ali ni mogel počakati!

— Ali je pa res, da so našli zraven njega neki portrét?

— Oni, kateri je visel nad njegovo posteljo?

— To je bila slika . . . Peter sam je pravil!

Tako je razsojevala tovaršija mladeničev, bivših tovarišev, samomorilca.

Slučaj je bil res poseben in čuden: mlad, lep in zdrav človek, s prekrasnim položnjem v

društvu in dasi z nekoliko razrušenim premoženjem, katero bi pa mogel popraviti z ugodno ženitvo, končuje se s strelom samokresa, ne da bi kaj rekel ali napisal v objasnenje tega prestopka, kateri je spravil v gorje vso njegovo družino.

O tej žalostni novici govorilo se je mnogo sredi krožka ljudij, kateri so poznali Čuvaševa, dokler se ni pozabila, kakor se pozabi vse na svetu; razlagali so jo različno, a do resnice neso prišli . . . Sicer je pa bila ta resnica taka, da je mogla razlagati ne samo ta čudni samomor, ampak tudi pripraviti mnoge, ki so dolžili Čuvaševa neusmiljeno malodušja, da so ga pomilovali globoko.

II.

Bilo je prve dni septembra. Jesen je bila prekrasna. Nebo je bilo tako čisto in sinje solnce je grelo tako toplo, da je bilo možno motiti se in zmatrati september julijem, ako bi ne bilo rudeč-kastega in rujavega listja.

Neglede na to lepo vreme, začelo se je v mestu že marljivo jesensko življenje. Po ulicah vrtili so se vozovi, naloženi z opravo prebivalcev, kateri so se vračali z dežele v zimsko stanovanje; hiteli so s knjigami in torbami učenci in učenke

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 27. julija.

Iz Hohenwartovega kluba.

Nekateri nižjeavstrijski klerikalci, katerih ne zadovoljuje delovanje Hohenwartovega kluba, zasnovali so misel, ustanoviti poseben klub nemških klerikalnih poslancev pod vodstvom črnega kneza Liechtensteina. Ta načrt pa ni našel milosti merodajnih voditeljev nemških klerikalcev, kateri dobro vedo, da bi njihova stranka izgubila še oni upliv in ono veljavo, ki jo ima zdaj, ko jo podpirajo in z občudovanjem vrednim samozatajenjem zagovarjajo ostali člani Hohenwartovega kluba, pogostoma na škodo svojega naroda, kakor n. pr. naši slovenski državni poslanci, katerih je v Hohenwartovem klubu toliko treba, kakor Poncija v „kredu“.

Afera Ugron-Uzelac.

Dogodbe za časa zadnjega bivanja cesarja na Reki se vedno bolj razjasnjujejo. Dognano je zdaj, da je mestna policija pošiljala navlaš neresnična poročila v Budimpešto, na podlagi katerih je hrabri gospodine Ugron stavil ono čudno interpelacijo do ministerskega predsednika, katera je vzbudila — prav po nepotrebnem — toliko hrupa, kajti ko bi Madjari mogli izvršiti vse to, kar bi radi, potem bi bila vsa evropska konstelacija bistveno različna od sedanjega. Ugronova interpelacija ni imela drugega upliva, nego da je pogumnega Madjara pozval na dvoboj stotnik Uzelac, katerega je bil Ugron v svoji interpelaciji osebno razžalil. Ugron sklical je posebno parlamentarno komisijo ter prosil, naj ona razsodi, je li on dolžan dati stotniku Uzelcu zahtevo za doščeno ali ne. Komisija je izrekla, da on tega ni dolžan, ker je svoje nesramne besede govoril na mestu, kjer sme vsak Madjar psovati, kakor ga je volja — v ogerski poslanski zbornici. Uzelac vrnil se je po tej formelni odklonitvi na Reko, a njegov polkovnik odpeljal se je naravnost pred cesarja, da mu poroča o vseh dogodkih na Reki v obče in o stotniku Uzelcu napose. Častniki prizadete Jellačičevega polka izjavili so tudi, da se bodo vsi odpovedali častništvu, ako bi polkovniku ne bilo mogoče prepričati Nj. Veličanstvo o neresničnosti madjarskih naloževanj.

Tudi v madjarski zbornici vzbudil je ta poziv na dvoboj veliko zanimanje in poslanec Beöthy interpeloval je zaradi tega ministerskega predsednika grofa Szaparyja, kateri je v svojem odgovoru poudarjal imuniteto poslancev, a mimo tega tudi naglašal, naj poslanci te predprave ne zlorabljajo. Blöthyjeva interpelacija izročila se je potem imunitetnemu odseku.

Vnanje države.

Francosko brodogradništvo v Kronstadtu.

Banketa, katerega je priredil francoski veleposlanik v čast francoske mornarice, udeležilo se je blizu 50 oseb, med temi so bili general-admiral veliki knez Aleksij, admiral Gervais, poveljniki francoskih ladij, in ruski ministri. Francoski veleposlanik Laboulaye napil je ruskem carju, veliki knez Aleksij predsedniku francoske republike Carnotu in hrabri francoski mornarici.

Francoske vojaške priprave.

V Parizu posvetoval se je ministerski svet o obsežnih predlogih Brissonovih, tičočih se pomno žitve francoske. Minister mornarice, Barbey, kritikoval je te predloge jako temeljito, dokazuje, da bi te novote prouzročile stroškov vsaj 15—25 mil. frankov, a da bi po Brissonu predlagane „leteče eskadre“ v vojski ne bile tiste koristi, kakor se to dozdeva predlagatelju. Minister izrekel se je odločno proti stavljenim predlogom, a ministerski svet odložil je

različnih učnih zavodov; izvenmestne zabave so se končevale, a mestna in gledališča so že odprla svoja gostoljubna vrata.

Nekega krasnega dne poznega poletja sedel je v Aleksandrovske vrtu na klopi, stoječi na ovinku v glavni drevored, razprostirajoči se zraven admiralskega poslopja, krasen in jako lepo oblečen mladenič. Sedel je sklonjen, podprl podbradek s srebrno kapico svoje palice in razmišljen gledal mimo hodeče. Tega mladeniča imenovali so Petra Kiriloviča Čuvaševa. V tem trenutku bil je v nekoliko neugodnem položnji.

Uzrok je bil ta, da se je vračala ta dan njegova družina iz Peterhofa v mesto, a ker Peter Kirilovič ni mogel trpeti pri tem navadnega nereda, bil je navadno ves čas z doma.

Čuvašev je bil že v svoji službi, a tu ni bilo prav nobednega dela — ni bilo ni načelnštva, ni soursadnikov, vse je bilo še po poletnem, in zato je odšel tudi on in sedel sedaj tu, premišljuje, kam bi šel kosit in kje bi preživel ostali dan.

Mislilo bi se, da rešitev podobnega prašanja bi ne moglo biti težko mladeniču v položnji Čuvaševa, kateri je imel toliko znanstva in tako dobra sredstva; a to ni bilo povsem tako. (Dalje prih.)

konečno sklepanje o njih do prihoda seje. — V znano zadevo zaradi prodaje tajnosti, kako se izdeluje melinit, zapleten je tudi general Ladvocat, kateri je po vojnega ministra ukazal poklican na odgovor pred posebno preiskovalno komisijo.

Italijanske finance.

Slabo stanje italijanskih financ se nikakor ne da prikriti, naj v Rimu pisarijo, karkoli jim drago. Vlada organ „Opinione“ poroča, da se je finančni minister Luzzati končno dogovoril s svojimi ministerskimi kolegi v sklenjenih prihranitvah. Le te prihranitve so baje toli obsežne, da bode mogoče doseči ravnotežje v budgetu za leto 1892/93, a tudi v budgetu za leto 1891/92 odpali bodo nekateri jako veliki izdatki. — Ministerski svet sklepal je potem tudi o Rudinijevih predlogih o reformah socialno-ekonomskih in administrativnih uredb, o katerih pa še ni prišlo v javnost nič natančnega. — S temi sklepi izgotovljen je ves program, s katerim se hoče ministerstvo predstaviti zbornici.

Rumunija.

Rumunija je jako čudna država in kar se o njej čuje, ni baš ugodno zanjo. Politiško življenje je ondu bolj razvito nego kjerkoli drugod in razjeda vse tako, da ni moči misliti na reforme, katerih je dežela potrebna. Ministerstva se ondu menjajo tako hitro, da kateri minister niti vseh svojih uradnikov ni videl, ko je že prisiljen odstopiti. Tudi sedanjí ministerski predsednik Catargiu nima baš veselega življenja, vzlic temu, da so zdaj za druge evropske mogotce počitki. General Florescu in gospod Vernescu sta ministerskega predsednika najhujša nasprotnika in mu delata mnogo preglavice. Čuditi se temu ni, kajti delj časa sem ni politika kraljestva v soglasji z željo narodov. Narod rumunski simpatizuje z Rusijo, katero je zahvaliti, da je država neodvisna, a kralj Carolus neče brzdati svojega nemškega mišljenja ter si prizadeva na vso moč, spravi Rumunijo v Rusiji neprijazen tir. Odtod izvira tudi najnovejša sprava z Avstro-ogersko. Kakor znano, vodila je Rumunijo proti svoji sosedinji več let hudo carinsko borbo; zdaj namah je ustavila to borbo in začela so se pogajanja za trgovinsko pogodbo, katera bode izvestno takšna, kakor je bila zadnja: Rumuniji na škodo, Ogerski pa na korist. Kralj Carol bode skrbel za potrebno večino v narodni zbornici, a v zahvalo bode vsprejet v trojno zvezo.

Socijalizem v nemški vojski.

Nemški vojaški krogi belijo si že dolgo časa glavo, kako bi bilo mogoče omejiti vedno večjo socialnodemokratsko agitacijo med vojsko. Kar so storili doslej, je bilo vse zaman. Postrili so disciplino, upivali na vse mogoče načine na vojaka, a vzlic temu ima socialnodemokratska stranka med vojski toliko privržencev, da so začeli že celo stari in izkušeni vojskovodje dvojiti v zanesljivosti toli slavljene nemške vojske.

Iz Luksemburga.

Vojvoda Nassauski, kateri je podedoval po ranjkem kralju holandskem prestol luksemburški, naselil se je zdaj definitivno v novi svoji državi. Dne 23. t. m. vršil se je slovesni uhod v stolno mesto Luksemburg z velikim sijajem. Z nadvojvodo prišla sta tudi njega soproga in prestolonaslednik. Narod vsprejel je novega svojega vladarja z velikim oduševljenjem. Mestni župan pozdravil je nadvojvode pri mestni meji. Navzočni so bili tudi vsi diplomati. Nadvojvoda odgovoril je županu jako srčno ter poudarjal, da bode, dokler mu je živeti, branil in ščitil svobodo in nezavisnost države. — Ta slovesna izjava ovrgla je vse kombinacije, katere so delali s posebno slastjo nemški časopisi.

Angleška vojaška disciplina.

Kakor znano, je angleška vojska, kar se do staja discipline, zelo slabo izveščana in vojski delajo strajke baš ko fjakarski hlapci. Te dni vršil se je zopet tak strajk. Dve kompaniji nista bili zadovoljni z vedenjem svojih častnikov ter se branili iti k vežbanju. Polkovnik je vsled tega nekatere glavnih kričave obsodil v 10dnevni zapor, kar je pa vse druge toli razdražilo, da so zabili sobna vrata in se branili odpreti. Častniki, ne vedoč si pomoči, poročali so o tej stvari poveljujočemu generalu, kateri je moral sam priti, da utolaži jezne vojake, kar se mu je naposled posrečilo pod pogojem, da se bode ustreglo vsem zahtevam vojakov.

Parnell.

Irska narodna liga imela je te dni veliko svojo skupščino, kateri je predsedoval Parnell. Kakor se lov utapljač se človek za peno, tako si prizadeva Parnell na vse mogoče in nemogoče načine priti zopet do veljave. Skupščini narodne lige razvil je novi svoj program, katerega je smeti imenovati jako radikalnim. Parnell zahteva temeljito preuredbo agrarnih zakonov, občno volilno pravico in zakonsko določitev, da morajo veleposestniki pregnanmi svojim zakupnikom zopet dati v najem odvzeta zemljišča. — Skupščina je tudi sklenila podpirati novi predlog irskega namestnika Balfoura, ki je nekaka modifikacija Homerula.

Dopisi.

Z Vrhnike 17. julija. [Izv. dop.] V sobotni številki „Slovenskega Naroda“, št. 167, nahaja se

dopis iz Borovnice, v katerem se kritikuje postopanje gospodov poslancev Kluna in Povšeta v zadevi interpelacije zaradi tako imenovanega „Štampetovega mostu“ na južni železnici med postajama Borovnica-Logatec, ter ob enem napada gospoda, kateri se je potrudil, da se v okom pride preteči nevarnosti pri tem mostu.

Kratke misli mnogih besedij dotičnega dopisa so le-te, da je 21. t. m. komisija generalne inspekcije južne železnice preiskavala ta most ter se izrekla, „da potnikom ne preti nikaka nevarnost“. Ne moremo trditi, je-li to istina ali ne, ker nam izjava dotične komisije ni pristopna, vendar bi bilo neopustljivo, ako bi se nadalje prikrivalo stanje dotičnega mostu. — Gospod, kateri se je interesoval za to zadevo, ni to le kar tako „iz kljuke snel“. Ljudstvo, katero hodi pod omenjenim mostom v gozd, govorilo je že nekaj let sem: „Štampetov most leze narazen“. Vsled tega šel je dotični gospod pregledati, je-li kaj podlage tej govorici. Ker pa sam ni veščak, naprosil je veščaka-inženirja, da ga sprémi ter izreče svoje mnenje. Gospod inženir je to svojo nalogo izvršil ter izdelal poročilo in na podlagi tega poročila je gospod državni poslanec Povše interpeloval gospoda ministra. Da pa stvar ni tako nedolžna, kakor jo gospod dopisnik slika, bodi tu pojasnjeno, da „Štampetov most“ res nareja na pogled od daleč ugoden utis monumentalne stavbe; ako se mu pa približa, opazi se takoj, da je ta monumentalnost le navidezna. Res so stebri iz rezanega kamena, toda to kamenje ni postavljeno po zidarskih pravilih, ker se ne veže s sredino, katera, žal, tudi ni solidna, marveč obstoji le iz grušč, torej je lupina z gnilih jedrom. — Kake posledice mora to imeti, razvidi se lahko od tod, da so se rezani kamni stebra na nekaterih krajih prelomili. Na taki nedostatni podlagi je izvršeno obokanje debelo 2 1/2 opeke. Ta obok pa ne nareja več ugodnega utisa. Ne treba biti veščak, da takoj opazi, kako se to drobi, kako se razpokline širijo na vse strani, akopram se spodaj zamazujejo s cementom. Tu se ne opazuje le to, kar Nemci pravijo „Schaarentrennung“, marveč je opeka prelomljena ter se kažejo razpoke čez 5 cm široke, kar je vse le posledica slabega prvotnega dela.

Obok sam na sebi je že slab. Misliti bi se moralo, da je gotovo nad tem obokom še kaj drugega narejeno, kar bi povišalo trdnost vse stavbe, ali, žal, tudi tega ni. Od strani se pač opazi, da je mej oboki na stebrih napravljen parapetni zid iz rezanega kamena, kateri pa ne sega dalje v mostovo debelino, kakor za debelost kamnovo. Vse drugo je zopet napolnjeno z gruščem, na katerem potem leže pragi („švelerji“). Pri tacih stavbah je neobhodno potrebno skrbeti za odtok vode. Pri tem mostu išče se pa zaman tacih odtokov. Vsa voda atmosferska zgine v mostovi masi ter si išče odtoka, kjer si more in razganja vsled zmrzline po zimi obok na vse strani. Razkrušene opeke je vedno vse polno pod mostom in bi je bilo še mnogo več, ko bi nekaterniki ne porabljali ugodne prilike pobirati kosce opeke za svoje stavbene potrebe. Tudi vodstvo železnice je moralo prevideti, da je stavba jako slaba, ker se vedno popravlja. Pri tacih prilikah opazilo se je ravno, iz česa sredina mostu obstoji. Kajti, ko se je grušč odstranil do opeke oboka, opazile so se v tem razpoke do 20 cm široke. Sigurno dobro znamenje za solidnost!

Pa tudi parapetni zidovi naveličali so se stati vertikalno ter so silili navzdol. Da se to prepreči vsaj za nekaj časa, udele so se železne cevi, katere vežejo oba nasprotna zidova; nagnjene kamenite plošče so se pa na nekaterih krajih do 15 cm na debelem odklesale, da bi bila le zunanja oblika brez madeža. A tega ni mogoče več doseči. Površje parapetnega zidu se je na več krajih tako znižalo, da znaša v sredini cele dolžine na najnevarnejem mestu nad 45 cm, kar sigurno varnost ne pospešuje. Sicer pa dopisnik iz Borovnice sam navaja, da „krepki in čvrsti zidarji“ vsako leto popravljajo „ta ali oni most“. No, mora že potrebro biti, samo da bi se to popravljanje enkrat temeljito zvršilo, ne pa kakor do sedaj, ko ti „čvrsti zidarji“ oboke od zdlaj gori popravljajo, ker ni moči opek v gorenji 2 plasti udeleževati, udevajo se le v spodnjo plast in potem lepo zamažejo. — Sredina pa ostane piškava, kakor je bila.

Iz radovljanskega okraja 26. julija

[Izv. dop.] Okrajna učiteljska konferencija za ta okraj vršila se je dne 22. julija na Bledu. Ob navzočnosti vseh učiteljev in učiteljic otvoril je g. c. kr. okrajni

šolski nadzornik Jakob Aljaž zborovanje ter poročal o šolstvu tega okraja. — V toplih besedah poslovi se je zajedno od učiteljstva, meneč, da je bil po obilici raznih stanovskih opravil prisiljen odložiti posel nadzornika.

Svoje referate so v občo zadovoljnost rešili gospodje Podkrajšek, Rihtaršič in Žirovnik ter gospica K. Drolova. V deželno učiteljsko konferencijo sta bila delegatom voljena gospoda Bernard in Kovžca. — V stalni odbor so bili voljeni gospodje Kovžca, Podkrajšek, Rozman in Turk, v knjižnični odbor pa gospodje Planecki, Podkrajšek, Rozman, Simon in Turk.

Po završenem zborovanju bil je v izrednem občnem zboru učiteljskega društva za radovljjski okraj častnim članom tega društva izvoljen gospod Jakob Aljaž.

Društveni predsednik, gospod Marko Kovžca utemeljeval je ta predlog z živimi besedami, poudarjajoč zasluge, katere si je pridobil gospod Jakob Aljaž za društvo, kakor tudi za šolstvo celega okraja. —

Domače stvari.

— (Dnevni red) seji občinskega sveta Ljubljanskega v torek dne 28. julija 1891. ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Oznaniła predsedstva. II. Vodovodnega direktorija poročilo a) o načrtu pogodbe s c. in kr. vojaškim erarjem glede oddaje vode za Šentpetersko vojašnico, vojaško bolnico in oskrbljevalno skladišče; b) o pogojih glede oddaje vode iz mestnega vodovoda c. kr. glavni tobačni tovarni in c. kr. jetnišnici na Gradu. III. Poročilo mestnega magistrata glede stavbinske črte za novo ograjo pri Vollheimovem vrtu poleg Lattermanovega drevoreda. IV. Finančnega odseka poročilo a) o proračunu mestnega loterijskega posojila in mestne klavnice za 1891. leto; b) o računskih zaključkih mestne občine za 1890. leto. V. Policijskega odseka poročilo o računih za zdravila mestnim ubogim 1890. leta. VI. Personalnega in pravnega odseka poročilo a) o odpovedi gosp. občinskega svetovalca župnika Ivana Rozmana; b) o c. kr. poštne in telegrafskega ravnateljstva Tržaškega dopisu glede trase za telefonsko zvezo mej Dunajem in Trstom; c) o c. kr. kmetijske družbe kranjske dopisu glede izvolitve dveh članov v glavni odbor za stopetindvajsetletnično družbinsko razstavo; č) o načrtu kupne pogodbe za Igrišče; d) o personalijah.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) doposlal je gospod Fr. Jagodic iz Novega mesta 14 gl. s pristavkom: „Poslana vsotica nabrala se je povodom goda naših slavni slovenskih apostolov sv. Cirila in Metoda mej tukajšnjimi rodoljubi, v svesti si blagega namena družbe sv. Cirila in Metoda ter nje pomena za šolstvo in vzgojo slovenskega naroda.“ — Na tej versko-narodni zavesti in lepem daru: Presrečna hvala!

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Poštni nadirektor g. K. Pokorny) v Trstu šel je 26. t. m. za več mesecev na dopust. Za čas njegove odsotnosti prevzel je vodstvo c. kr. poštne in brzojavne direkcije v Trstu gosp. c. kr. poštni nadkomisar g. A. Ratoliska.

— (Glas iz občinstva.) Prijatelj nam piše: Šetalci, ki hodijo zjutraj na Rožnik, na Dretnikov vrh, v Švicarijo in druga v tem kraju ležeča sprehajališča, imajo mnogokrat priliko prepričati se kako „po domače“ se ravna v nekaterih novih hišah od Maličevega vogla gori naprej in tudi v neki postranski ulici glede čiščenja sob in preprog. Že marsikomu priletel je kak spomin v podobi raznovrstnih ostankov ali pa debel prah na glavo ali iz hišnih vež pod noge. Ker smo preverjeni, da baš v tem kraju mesta stanuje le bolj „nobel“ gospoda, se to godi gotovo brez nje vednosti. Dobro pa bi bilo, če bi semtertja kak redar malo pogledal tja in preprečil take manipulacije, ki nikakor neso prijetne dotičnim šetalcem. Če bi ta opazka ne dosegla svojega namena, govorili bomo jasneje.

— (Vreme.) Letos pač ni podobno, da smo v pasjih dneh. Pri hladnem vremenu, ki je prava izjema v tem času, vidimo celo po dnevu o sv. Jakoba moške hoditi v vrhnih suknjak po mestu. Nehoté prihaja nam na misel star kuplet iz „Lumpaci-Vagabunda“ v katerem je nekda „šoštár“ prepeval, da „solnce tud' ob moč prišlo vso je, o sveteni Jakobu nič več ne žge“. — Tudi od drugod se nam poroča, da so bile pretekli teden nevihte s gromom in bliskom in da se je temperatura prav znatno

znižala zadnje dni. Nam je pač to prijetno, a za polja in vinograde pa taka izjemano hladna temperatura gotovo ne bode ugodna.

— (Posebni vlak v Prago.) Naprošeni smo poročiti na mnoga uprašanja, da stane vožnja z Dunaja v Prago in nazaj I. razr. gold. 11.—, II. razr. gold. 7.30 in III. razr. gold. 3.90. Vozni listki in programi dobivajo se pri aranžerju Jos. Paulinu, potovalna pisarna v Ljubljani in na Dunaji pri gosp. Ivan Jerebu (ministerijalski uradnik) I. Schillerplatz Nr. 4, III. Stock, kakor tudi pri blagajni na državnem kolodvoru, in sicer do odhoda posebnega vlaka po zgoraj navedenih cenah brez doklade.

— (Strajk) Trboveljska družba ima v Breznu pri Laškem trgu premogokop, kjer je kakih 250 rudarjev na delu. V soboto ustavili so nekateri delavci delo, zahtevajoč osemurnega delavnika, a ko je vodstvo jednega odpustilo, pretili so delavci z obćim strajkom, vsled česar je ravnateljstvo odpuščenega delavca zopet vsprejelo v delo. Tudi v Hudijami ustavili so delavci — kakih 60 na številu — delo, a vse kaže, da bodo delavci Trboveljske družbe začeli s 1. avgustom velik strajk. Iz Celja došli so na lice mesta okrajni komisar z mnogimi žandarji. Red je med delavci uzoren.

— (Iz Celja.) Kje je Končan? To uprašanje še vedno bolj in bolj razburja Celjske prebivalce. Sodnija se trudi priti hudodelstvu na sled. Zaslišalo se je že mnogo prič in se še vedno zaslišujejo. Jeli so tudi kopati na posestvu znanega Franckyja in dobili kot prvi sled manšeto umorjenega. Bržkone bode res ondi zakopan. Pripti Francky pa baje simulirni, a pomagalo ne bode, ker pravica mora priti na dan.

— (Železnica Celje-Velenje) hitro napreduje. Zagotovljeno je, da se bomo v jeseni že lahko vozili na tej progi.

— (Življenje v Celji) postaja od dne do dne živahneje. Prišlo je že mnogo tujcev, ki se pridno kopljejo v Savinji. Dohaja pa tudi vsak dan več vojakov, kar kaže, da se bližajo velike vojaške vaje, katere bomo imeli letos krog Celja.

— (Za cerkev v Sori) in sicer za notranjo opravo poklonil je presvetli cesar podporo v znesku 200 gl. iz najvišne privatne blagajnice.

— (Politično društvo „Sloga“ v Gorici) imelo je pretekli terek odborovo sejo. V tej seji sprejele so se, kakor posnamemo „Novi Soči“, tudi naslednje točke: 1. Slovenska deželna odbor-nika naj se naprosita, da bi glasovala proti podeljenju podpore 1500 gl. za opero in balet v Goriškem gledališču. — 2. Zastopnik v deželnem šolskem svetu gosp. dr. Nikolaj Tonkli naj se naprosi, da odločno protestuje proti pačenju slovenskih krajevnih imen v letošnjem poročilu goriške gimnazije ter predlaga, da se vsa slovenska imena, ki nimajo starodavne nemške sovrstnice (kakor Karfreit, Tolmein, Flitsch itd.) pišejo s pravilnim slovenskim pravopisom ne pa z laškim ali nemškim, N. pr. ne Chiapovano, ampak Čepovan, ne Cernizza, ampak Črniče, kajti prve so sad sovražnega nam pollaščevanja. — 3. Slavna c. kr. kmetijska družba naj se naprosi, naj nekoliko bolje spoštuje narodno ravnopravnost pri bodoči razstavi, sicer je nevarnost, da se je slovenski narod na Goriškem ne udeleži na nikak način ter bode proti podporam iz dežel-nega zaloga svečano protestoval. Z dežele so prišla namreč poročila, da so v čisto slovenskih krajih razobešeni tudi italijanski lepaki, v Gorici pa, kjer je mnogo tisoč Slovencev in je središče dežele, v kateri živi le jedna tretjina Furlanov, so razobešeni celó pred razstaviščem le laški lepaki. — V enakem zmislu poslale so se prošnje obema dežel-nima odbornikom in odboru slavne c. kr. kmetijske družbe. — Dostaviti nam je, da je „Slogin“ odbor dobil za jednako postopanje od uplinskih strani z dežele mnogo jako razdraženih dopisov, ki pričajo o zavednosti in odločnosti rodoljubnega slovenskega prebivalstva. — V seji deželnega odbora, ki je bila v sredo, se podpora ni dovolila.

— (Iz Oseka) nam piše prijatelj našega lista: V noči od petka na sobota nastala je pri nas silna nevihta, kakeršne še nismo doživeli. Trajala je več nego dve uri in opustošila vsó okolico, polomila mnogo močnih dreves in poškodovala celo nekatere zgradbe. Škoda je tolika, da je zdaj še ni moči ceniti.

— (Iz Gorjan na Gorenjskem) nam pišejo: Č. g. Jožef Zaločkar, misijonar v Ameriki, spomnil se je zopet svojih rojakov v domovini. Ze

prejšnja leta, ko se je zidal „Gorjanski dom“, podpiral je vedno društvo pri zidanji z izdatnimi doneski. Do letos je že daroval okroglih 130 gl. v ta namen, a danes je prejelo podpisano društvo od imenovanega gospoda zopet sto gl. v društvene namene. Za ta plemeniti dar se mu ne moremo zadostno zahvaliti. Bog naj blagemu dobrotniku povrne stoterno!

— („Slovanski Svet“) ima v 14. šte. nastopno vsebino: I. Navskrižja. — II. Vsesokolski shod v Pragi. — III. Cerkev in Tržaški Slovenci. — IV. Cerkevni obred v Španiji. — V. Zdravica (Prešernova pesem), prepisana na cirilico. — VI. Gazele. (Pesmi.) VII. Martin Krpan v ruskem prevodu. (Dalje.) — VIII. O srbski narodni poeziji nekaj. — IX. Ruske drobtinice. — X. Razgled po slovenskem svetu. — XI. Književnost.

— („Popotnik“) ima v 14. šte. nastopno vsebino: I. Pomen, metoda in tvarina zgodovinskega pouka v ljudski šoli. (Konec) (Iv. Klemenčič.) — II. Iz državnega zbora. (Govor drž. posl. g. Fr. Ro-biča.) — III. Društveni vestnik. — IV. Dopisi in druge vesti. — V. Listek uredništva. — VI. Natečaji.

— (Razpis službe.) Služba poštarja v Št. Rupertu na Dolenjskem je razpisana. Obrok za prošnje traja tri tedne.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 26. julija. Trgovinski minister Bacquehem v spremstvu ministerijalnega svet-nika Körberja se podal na potovanje v Buko-kovino in Galicijo, da dela študije. Najprve gresta v Črnovec, potem v Lvov in v Krakov. Potovanje trajalo bode jeden teden.

Peterburg 25. julija. Veliki knez Aleksij da jutri častnikom francoskega brodograja diner na krovu križarke „Asia“. Dne 28. bode brž-kone carski diner v Peterhofu.

Atene 25. julija. Grška vlada namerava napraviti trgovinske zbornice v raznih večjih mestih Turčije. Zastopnik vlade obhodil bode razna mesta, da se posvetuje z grškimi trgovci.

Pariz 25. julija. Vprašanje o ustanovitvi francoskega konzulata v Pragi še ni konečno dognano, pač pa se posvetuje še o njem.

Berolin 25. julija. „Reichsanzeiger“ javlja, da je cesar Viljelm na krovu jahte „Hohenzollern“ zdrsnil na mokrih tleh in se lahko poškodoval na desnem kolenu.

Pariz 27. julija. Na Vincenski železnici ponoči trčil na postaji Saintmaude suplemen-tarni vlak z osebnim vlakom, ki je stal na postaji. Zadel vanj od zadej. Tovorni voz in trije vagoni polni ljudij razdrobljeni, nakopičili se drug preko drugega. Vsled žarečega oglja lokomotive nastal požar, mnogo mrtvih upepe-ljenih, 49 grozno razmesarjenih mrličev že iz-vlekli in okoli 100 ranjenih, od katerih 6 že umrlo. Mnogi imajo noge zmečkane in so hudo opečeni, da bodo težko okrevali.

Razne vesti.

* (Prvi milijon obiskovalcev v razstavi Praški.) Včeraj je bilo živahno gibanje v razstavi Praški. Dopršil se je prvi milijon obisko-valcev, kar je vzbudilo obćno naudušenost mej ob-iskovalci. Razvila se je prava narodna slavnost s tega povoda. Včerajšnji „Hlas Naroda“ izšel je v praznični obliki. Nemamo sicer še natančnih poročil, a sploh se je mislilo, da včeraj se bode dosegel maksimum dosedanjega dnevnega števila obiskovalcev. Vse je vrelo v razstavo z geslom, krepko naprej do drugega milijona.

* (Ljudska števila.) Statistiška centralna komisija na Dunaji ima zdaj v rokah ves števeni material, kolikor se ga je nabralo iz vseh cislit-vanskih dežel, da ga koučno predela in uredi. V to svrhu najeli so na Dunaji 350 pomožnih urad-nikov, kateri bodo ta material urejali in vzeli v zakup celo jako prostorno hišo, v katero so jedna natrpali števene pole, toliko jih je.

* (Braziljski bivši cesar Dom Pedro) zbolel je nevarno v Vichy-u na Francoskem, kjer biva zdaj. Vender se mu je stanje že zboljšalo toliko, da se je nadejati, da skoro okreva.

* (Preosnova moderne opere.) V Pa-rizu pripravljajo nekateri pisatelji, na čelu jim apo-stolj modernega nataralizma Emile Zola, pot veliki preosnovi današnje opere, Zola stavil je do vseh francoskih komponistov javno vprašanje, ali bi ne kazalo nadomestiti sedanjih vstihih pisanih opernih libret s prozajaiskimi libreti. Saint-Saëns, Gou-nod, Massenet izjavili so se za prozajiske librete, Ambroise Thomas in Salvayre pa za stike. Skla-datelj Reyer je naglašal, da je treba posebno pre-

vode iz tujih jezikov delati v prozi, do se ne oškoduje smisel a tudi jezik ne muči.

* (Ženske inšpektorice.) V Chicagu imenovanih je pet žensk zdravstvenim inšpektoriceam za tovarne z letne plačo 1000 dolarjev. Njih naloga je, da vsak teden obiščejo vse tovarne, v katerih delajo ženske in otroci in da skrbijo za izvršitev potrebnih zdravstvenih odredb. Ker imajo uradniško pooblastilo, odpravile so že marsikatero nedostatk. Glavne težave za uspešno delovanje nahajajo bolj v nevednosti in lahkomiselnosti delavk, nego v strogotosti delodajalcev.

* (Kolera v Egiptu.) Kolera nastala je tudi v Abesiniji in v Mountatovi dolini. V Mekki narašča vsled velicega števila romarjev tudi število mrličev za kolero. V soboto umrlo jih je 140, v nedeljo 380.

* (Smrt v gledališki loži.) V neki loži dvorne opere na Dunaji dogodil se je te dni redek slučaj, da je neka že bolj postarna dama se zgrudila v loži v prvem nadstropju. V inšpekcijski sobi, kamor so jo prenesli, umrla je navzlic zdravniški pomoči. Zadel jo je srčna kap. Po listih in vizitnicah so spoznali, da je umrla bila vdova nekega doktorja imenom Emilija Heller. Mrtvo truplo prenesli so v mrtvašnico.

* (Zaljubljen stariček.) V St. Denisu na Fracoskem obesil se je 92letni starček v svoji sobi zaradi nesrečne ljubezni! Živel je v prepripi s svojo ženo in se ločil od nje ter vzal k sebi 64letno staro, kateri je že 35 let bil naklonjen. A njena ljubezen ni bila trajna in zapustila ga je te dni. Iz obupnosti vzela si je zaljubljeni stariček življenje.

* (Od smrti ustali mrtvec.) Čudna dogodka pripetila se je pred nekaterimi dnevi v malem kraju Artynj v južni Rusiji. Umrli je silno bogati knez David Kertišev in hoteli so ga baš pokopati z velikim sijajem. Knez ležal je v bogati kavkaški uniformi v odprti krati. Ko mu je hotel dati arhimandrit običajni zadnji poljub, dvigne se mrtvec ter založi popu dve zlaščnici rekoč: „Malopridnež, kako se drzneš pokopati me, ko ti tega nesem ukazal? Lahko si je misliti strah vseh navzočih, ki so preplašeni bežali iz cerkve in podrli nekaj žensk in otrok. Knez dal je še isti večer veliko pojedino v svoji palači. Praznoval je svoje ustajenje od smrti tako živahno, da je tri dni pozneje zares umrl, ne da bi se bil zopet probudil v življenje.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovska in obrtniška zbornica.

V.

Gospod zbornični svetnik Fran Omersa poroča, da je Graška zbornica prosila, da bi zbornica njeno peticijo za hitro izvedbo reforme krošnjarskega zakona priporočala pri visokem c. kr. trgovinskem ministerstvu. Ta peticija se je predložila zato, ker se vedno bolj širi krošnjarstvo ter dela veliko konkurenco stalni trgovini, vsled česar je tudi mnogo pritožb. Zelja, da se kmalu izvede reforma krošnjarskega zakona, je toliko bolj upravičena, ker se je nadejati, da bo času primerna preosnova tega zakona pomagala zoper sedaj razširjeno krošnjarstvo.

Zaradi teh okoliščin predlaga odsek: Častita zbornica naj priporoča peticijo Graške zbornice. — Predlog je bil vsprejet.

Gospod zbornični svetnik Karol Luckmann poroča, da je trgovska in obrtniška zbornica v Hebu sklenila prositi visoko c. kr. trgovinsko ministerstvo, da bi začelo v interesu prometa med Avstrijo-Ogrsko in južno Ameriko obravnave zaradi trgovinske in carinske pogodbe z Brazilijo in potezati se za enake olajšave avstrijskemu izvoznemu blagu, kakršne so bile dovoljene Združenim državam.

Prošnja je utemeljena z naslednjimi predlogi: Uporaba „monroe“-doktorie na gospodarstvo v trgovinski pogodbi med Združenimi državami severoameriškimi in Brazilijo in ž njo uniji podeljene olajšave lahko znatno zmanjšajo prodajo mnogih naših izdelkov pa tudi posameznih pridelkov v Brazilijo, če ne celo ustavi. Tako je največ pridelkov pri uvozu iz Združenih držav v Brazilijo popolnoma carine prostih, n. pr. hmelj, moka, rokodelsko orodje, stroji za manufakturo in industrijo, gradivo za železnice. Za 25% je carina znižana tudi bombažnim.

železnim in jeklenim izdelkom (če niso popolnoma carine prosti), usnje in usnjenim izdelkom, lesenim izdelkom, hišnim opravam, vozovom, gumovim izdelkom. Združene države pa so oprostile carine zlasti sladkor, kavo in kožo.

Količnega pomena so te znižane carine, razvidno je n. pr. iz tega, da je od kilo bombažne tkanine plačati carine 11 gld. v zlatu (5000 reis) 25% znižanje znaša torej 2 gld. 75 kr. v zlatu od kg. Ako je bombažen izdelek po ceni, zadostuje ta razložek, ki je na dobro severoamerišku delu, da onemogoči uvoz avstrijskih izdelkov. Isto velja v razložku 1 gld. 10 kr. pri carini 2000 reis od kg za bombažne ogrinače, odeje itd.

Ker pa imajo od sklenene pogodbe največ dobička Združene države, ni misliti, da ne bi Brazilijanci navzlic vseameričanski navdušenosti spoznali prave gospodarske koristi. Razen tega so se tamošnjim ljudem naši okusnejši izdelki priljubili ter jih ne bodo lahko pogrešali. Zatorej kaže, da poskusi avstrijsko-ogrsko država s trgovinsko pogodbo z Brazilijo doseči jednake ugodnosti, kakršne so dovoljene združenim državam severoameriškimi. Avstrija bi lahko tudi nasprotno primerno uslužila. Znižanje carine na kavo pri uvozu bi se ujemale z namero c. kr. vlade, ki bi rada temu pristanišču pomagala z diferencijalnimi carinami. Brazilijanska volna, od katere Združene države pobirajo visoko uvoznino, uvaža se k nam že tako brez carine. Promet mej avstrijsko-ogrsko državo in južno Ameriko je velikega pomena, in je trgovinsko politično razmerje do Brazilije tem bolj imeti na umu, ker bodo Združene države najbrže pogodbe sklenile tudi z ostalimi svobodnimi državami v južni Ameriki.

Nemška vlada je na predlog trgovskih zbornic v Hamburgu in Lipskem že pozvedovala pri brazilijanski vladi zaradi trgovinske pogodbe, takisto Angleška in Francoska. Avstrijsko-ogrsko država ne sme zaostati. Ker je odsek mnenja, da je ta predlog zbornice posestrima v Hebu velike koristi za avstro-ogrsko trgovino in industrijo, zatorej predlaga: Častita zbornica naj prošnjo zbornice v Hebu v vlogi pri visokem c. kr. trgovinskem ministerstvu podpira. — Predlog je bil vzprejet.

Zahvala.

V „Zahvali“ od 24. t. m. radi VI. velike naše skupščine v Kamniku po pomoti ni navedena „Kamniška čitalnica“ in pa tamošnje „načelnstvo naše podružine sv. Cirila in Metoda“, — tudi tema sl. korporacijama naše najiskrenejše, najprisrčnejše hvaležnostno priznanje.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani, 27. julija 1891.

Mnogoletna opazovanja. Pri slabem prebavljenju in pomankanju slasti do jedi, sploh pri vseh žlednih boleznih se pristni Moll-ovi „Seidlitz-praški“ zelo odlikujejo kakor nobeno drugo sredstvo s svojim žledom krepčujočim ter kri čistejšim uplivom. Cena škatlici 1 gld. Po poštne povzetki razpošilja jih vsak dan A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj vedno izrecno Moll-ove preparate z njega varstveno znamko in podpisom. 1 (4-9)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tuji:

26. julija.

Pri **Mallči**: Popovič, Schaffer, Theiner, Briner, Peil, Zekoll z Dunaja. — Borotha iz Budimpešte. — Gruber iz Kočevja. — Stein iz Peterburga. — Pieckler iz Berlin. — Kellner iz Draždan. — Schmidt z Moravskega. — Havliček iz Maribora. — Loser, Hartman, Schwam iz Trsta.

Pri **Stonu**: Pfeifer, Stagle, Weigel z Dunaja. — Wallman, Dolinar, Perme iz Trsta. — Hutter iz Podklostra. — Walter iz Črne. — Kette iz Karlova. — Martin iz Norimberka. — Schopp z Gorenjskega. — Hirsch iz Novega Jorka. — Gregorin iz Beljaka. — Poznik iz Novega mesta.

Tržne cene v Ljubljani dne 25. julija t. l.

gl. kr.	gl. kr.
Pšenica, hktl.	7.46 Špeh poven, kgr.
Rež,	5.52 Surovo maslo,
Ječmen,	3.57 Jajce, jedno
Oves,	3.25 Mleko, liter
Ajda,	5.36 Goveje meso, kgr.
Proso,	5.86 Telečje
Koruz,	5.60 Svinjsko
Krompir,	2.50 Kostrunovo
Leča,	10 Pišaneč
Grah,	9 Golob
Fižol,	9 Seno, 100 kilo
Maslo, kgr.	82 Slama,
Mast,	68 Drva, trda, 4 metr.
Špeh frišen	58 mehka, 4

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
25. julija	7. zjutraj	737.5 mm.	14.8° C	sl. jzh.	dež.	3.80 mm.
	2. popol.	737.9 mm.	19.0° C	sl. vzh.	d. jas.	dežja.
	9. zvečer	738.8 mm.	13.6° C	sl. vzh.	jasno	
26. julija	7. zjutraj	739.1 mm.	12.0° C	brevz.	megla	
	2. popol.	737.0 mm.	22.4° C	sl. vzh.	jasno	0.00 mm.
	9. zvečer	736.7 mm.	16.6° C	brevz.	jasno	

Srednja temperatura 15.3° in 17.0°, za 1.1° pod in 0.1° nad normalom.

Dunajska borza.

dne 27. julija t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	92.75	92.45
Srebrna renta	92.80	92.95
Zlata renta	111.75	111.45
5% marona renta	103.25	102.45
Akcije narodne banke	1025.—	1026.—
Kreditne akcije	293.—	291.25
London	117.65	117.60
Napol.	9.34 1/2	9.35
C. kr. cekini	5.59	5.59
Nemške marke	57.85	57.85
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	135 gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1854	100	180
Ogrska zlata renta 4%	105	105
Ogrska papirna renta 5%	101	75
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	115	50
Kreditne srečke	100 gld.	187
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	158
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	225	—

Lepa prilika!

Ker nedostaja dela, prodajam dva lepa črna konja, stara po 5 1/2 leta. Obadva sta jednake barve in izbora tekača. Pripravna bi bila posebno za kakega prečastnega gospoda duhovnika. Konja sta visoka po 155 cm. in krotka, da more ž njima ravnati vsak otrok. — Nadalje prodajam lep landaver, kateri bi bil posebno primeren za kako obitelj, majhen voziček s katerim je moči voziti 10 do 12 stotov in v kojega se lahko pripreže jeden konj ali pa tudi dva. — Vse to pod jako ugodnimi pogoji.

Ako bi pa hotel kdo kupiti vso fljakersko moje pripravo, to mu prodam še: 3 landaverje, 2 bruma (coupé), zaprt voz, dva na pol odkrita voza, pet parov konj in hlev. Razven tega še štiri pare konjskih oprav, (3 pare angleških in jeden par prsnih oprav), 4 pare komatov kočarjev in vse, kar le potrebno v hlevu.

(622—1) Franjo Bulc, fljakar na Reki via del governo, casa Zmačé.

KAROL TILL

Ljubljana, Špitalske ulice 10.

Pismeni papir s kuverti v kasetah in mapah, v formatu četrtinke ali osmerke, žalni pismeni papir, žalni kuverti in žalne karte, blanco, vizitne in naslovne karte, ilustrirane dopisnice, humoristične karte za turiste, pismeni papir za voščila v osmerki, četrtinki ali celi poli, voščilne karte, obedne karte in vizitnice v najelegantnejši in najmodernejši obliki. (456—9)

Naznanilo.

Meščanska korporacija v Kamniku naznanja, da bode prodala na javni dražbi v četrtek dne 6. avgusta ob 2. uri popoldne pri Žagi v Stahovci

okolu 2000 smrekovih in jelkovih hlodov.

Upravništvo meščanske korporacije v Kamniku

dne 25. julija 1891.

Anton Frölich, načelnik.

(621—1)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Prostovoljna dražba.

Dne 16. avgusta t. l. popoldne ob 3. uri vršila se bode v Ozaljski graščini prostovoljna dražba

400 hektolitrov vina lastnega pridelka.

Vino je dvojne vrste, belo, staro in novo, a oddajalo se bode v večjih ali manjih partijah. — K tej dražbi vabi kupce

upraviteljstvo graščine Ozalj pri Karlovcu.

(Ponatis se ne plača.)

(597—2)

Lastnika in tisk „Národne Tiskarne“